

В. К. Чумаченко

Левитський Олексій Августович

ЛЕВИТСЬКИЙ Олексій Августович (17(29). 03. 1872, містечко Дашів Київ. губ., нині смт Іллінець, р-ну [Вінн. обл.](#) – 16. 06. 1947, Москва) – педагог, громадський діяч. Навч. у 2-й Київ. гімназії (1881–85), закін. Колегію П. Галаґана (Київ, 1890), Новорос. університет в Одесі (1895). Працював у Катеринослав. міській жін. гімназії (нині Дніпропетровськ, 1895–96); від 1896 викладав у земській нар. школі у с. Рибці (нині Полтав. р-ну Полтав. обл.). Від 1900 – інспектор, від 1904 – директор нар. училищ Кубан. обл. (Росія); 1905 – директор Армавір. чол. прогімназії (нині Краснодар. краю, РФ). За даними поліції, під час служби на Кубані був чл. Чорномор. філії РУП, опікувався групою полтав. семінаристів, які прибули на Кубань у пошуках роботи (С. Петлюра, П. Капельгородський та ін.). Від 1906 – голова пед. ради Жін. гімназії у м. Бердичів (нині [Житомир. обл.](#)), викладав у Колегії П. Галаґана, Київ. жін. гімназії, Фребелів. вищому інституті (Київ, 1907 – заступник директора з педагогіки та методики роботи). 1907–10 вивчав шкіль. справу в Німеччині. Від 1910 – інспектор Казан. комерц. училища (Росія), водночас викладав на пед. курсах при Казан. університеті. Від 1913 – директор Таганроз. комерц. училища (Росія; ініціював проведення 1914 в Училищі зборів цінителів творчості Т. Шевченка). Від 1914 очолював Таганроз. літ.-мист. гурток, згодом – Товариство для відкриття нар. б-к у Таганрозі, брав участь у діяльності місц. укр. громади. Від 1917 – директор Полтав. учит. інституту, голова Полтав. товариства «Просвіта». 1919 зазнав переслідувань денікінців, переховувався на Кубані. Повернувшись в Україну, був дир. Гайсин. пед. технікуму (нині [Вінн. обл.](#), 1922–23); доцент кафедри української мови Київ. політех. інституту (1923–33); професор кафедри педагогіки Київ. кооп. інституту (1926–29). У 1934–36 працював інспектором Нар. комісаріату освіти Абхазії (Сухумі). Від 1936 учителював у Дашеві. Після 2-ї світової війни мешкав у Москві. Автор низки перекладів худож. творів,

Основні праці

Из студенческих воспоминаний: Памяти А. И. Кирпичникова и А. И. Маркевича, профессоров Новороссийского университета // Вест. воспитания. 1906. № 8

Рекомендована література

1. Формуляр А. А. Левитского // Приазов. край. 1913, 29 марта;
2. К отъезду А. А. Левитского // Там само. 1917, 20 сен.; Пустовіт Т. П. «Це був справжній український патріот, людина з ґрунтовною освітою» (Олекса Авґустович Левитський) // Історія Полтав. пед. інституту в особах. П., 2004;
3. Плема С. Таганрогські роки Олексія Левицького // Рідний край. 2011. № 1.

Покликання на статтю:

Левитський Олексій Авґустович / В. К. Чумаченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53714>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).